

Τα κακάβια

Περιοδικό του Μαθητικού Συνεταιρισμού Δημοτικού Σχολείου Ξηροποτάμου Δράμας

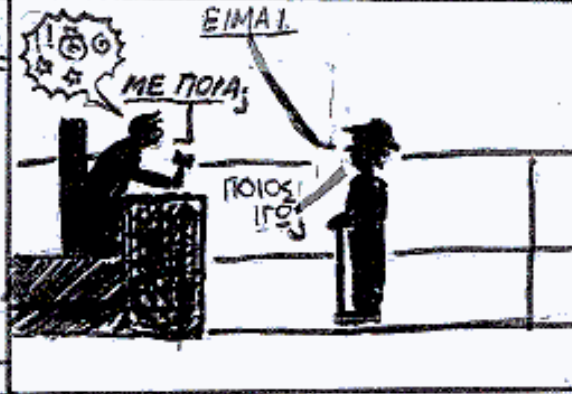
Ιούνιος 2005 Τεύχος 4^ο Έτος 11^ο

ΚΑΛΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Ο ΜΑΡΤΥΡΑΣ

ΕΙΝΑΙ ΤΣΟΥΤΑΝΟΣ ΚΑΤΑΘΕΤΕΙ ΩΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΣΕ ΜΙΑ ΔΙΚΗ ΣΤΗ ΠΟΛΗ

Μαρία Λαγού Σ.Τ.1

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Το καλοκαίρι μου αρέσει γιατί κάθε μέρα πηγαίνουμε στη θάλασσα. Εκεί μένουμε ώρες και περνάμε το χρόνο μας παίζοντας. Πρέπει όμως να προσέχουμε και πάντα να βάζουμε αντηλιακό για να μην καούμε από τον ήλιο. Όταν πια βραδιάσει φεύγουμε από την παραλία και πάμε σπίτι. Εκεί κάνουμε ένα ντους, ντυνόμαστε και ήμαστε έτοιμοι για να πάμε κάπου να διασκεδάσουμε.

Το κολύμπι είναι χαρακτηριστικό του καλοκαιριού, όπως επίσης και η θάλασσα γιατί τοκαλοκαίρι πηγαίνουμε εκεί συνέχεια.

Κάθε καλοκαίρι όταν κλείσουν τα σχολεία και τελειώσουν οι δουλειές ορμάμε στις παραλίες και σχεδόν όλοι πάμε διακοπές.

Πιστεύω πως σε όλους αρέσει το καλοκαίρι αφού κάθε μέρα ξυπνάμε και κοιμόμαστε ο, τι ώρα θέλουμε. Έχουμε τη μεγάλη ευκαιρία να το χαρούμε τώρα που κλείνουν τα σχολεία.

ΣΟΛΑΚΗ ΧΡΥΣΑ

Δ΄ ΤΑΞΗ ΚΑΛΗ ΞΕΚΟΥΡΑΣΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Ήρθε το καλοκαίρι, τα σχολεία κλείνουν. Τέρμα το διάβασμα, το άγχος και η πίεση. Τώρα έχει παιχνίδι. Παιχνίδι στη γειτονιά με τους φίλους. Παιχνίδι και στο νερό.

Εκεί όμως που πραγματικά χαίρομαι το νερό είναι το καλοκαίρι στη θάλασσα. Ωρες ατέλειωτες, παρέα με τους δικούς μου, με τις φίλες μου, κολυμπώ στην καθαρή θάλασσα όπου πηγαίνω το καλοκαίρι.

Μ' αρέσει να κάνω προσεκτικά βουτιές, να πιτσιλίζω την παρέα μου και να βάζω στοίχημα με τους φίλους μου ποιος θα βγει πρώτος στο κολύμπι.

Πολλές φορές φοράω τη μάσκα μου και ψάχνω στο βυθό να πιάσω κοχύλια και καβούρια και να θαυμάσω τον υπέροχο κόσμο που κρύβεται κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας.

Άλλες φορές με τη βάρκα του θείου μου πηγαίνουμε ανοιχτά στο πέλαγος για ψάρεμα. Ρίχνουμε τα δίχτυα και ύστερα τα μαζεύουμε βγάζοντας τα ολόφρεσκα ψάρια που σπαρταρούν μέσα στα δίχτυα.

Στη θάλασσα δεν είναι όμως μόνο το νερό, είναι και η παραλία η άμμος. Ωρες ατέλειωτες κάθομαι με τους φίλους μου στην άμμο, κάνουμε πύργους, σχέδια διάφορα, σκάβουμε μεγάλους λάκκους με την ψευδαίσθηση ότι θα βρούμε κάτι μα στο τέλος μόνο νερό βρίσκουμε. Παίζουμε πολλές ώρες και μας χτυπάει ο ήλιος και καιγόμαστε. Το μεσημέρι παίζουμε ποδόσφαιρο με τους φίλους μου στην καυτή άμμο. Ευχαριστιόμαστε ποδόσφαιρο γιατί δεν είναι τσιμέντο ή χώμα με πέτρες, είναι άμμος και πέφτουμε κάτω χωρίς να πονάμε.

Είναι ατέλειωτες οι ώρες παιχνιδιού το καλοκαίρι στη θάλασσα.

ΠΑΡΑΣΧΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ Δ ΤΑΞΗ

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Οδηγίες γι' αυτούς που κάνουν μπάνιο στη θάλασσα.

Το καλοκαίρι σχεδόν έφτασε, τα σχολεία σε λίγες μέρες θα κλείσουν και η θάλασσα θα γίνει το πιο αγαπημένο και πολυσύχναστο μέρος για μικρούς και μεγάλους, που αναζητούν λίγη δροσιά στα γαλάζια νερά της.

Όμως ένα μπάνιο στη θάλασσα κρύβει και κινδύνους αν κανείς δε προσέξει κάποια πράγματα.

Όπως:

1. Δεν πρέπει να μπαίνουμε στη θάλασσα αμέσως μετά το φαγητό αν δε περάσουν τουλάχιστον δύο ώρες.
2. Δεν πρέπει να μένουμε πολύ ώρα κάτω από τον ήλιο.
3. Πρέπει να έχουμε μαζί μας αντηλιακό, γυαλιά ήλιου, καπέλο, ομπρέλα κ.α.
4. Δεν πρέπει να κολυμπάμε σε άγνωστα κι επικίνδυνα μέρη.
5. Να μην απομακρυνόμαστε πολύ από την ακτή όσο καλό κολύμπι κι αν ξέρουμε.

Ανδρούλα Παράσχου

Πώς σκέφτομαι να περάσω το καλοκαίρι

Το καλοκαίρι είναι η καλύτερη εποχή για μικρούς και μεγάλους, κυρίως όμως για τα παιδιά επειδή κλείνουν τα σχολεία, αρχίζουν οι διακοπές και τα παιχνίδια γίνονται ανέμελα χωρίς την έγνοια του σχολείου και των μαθημάτων.

Εγώ, όπως κάθε παιδί περιμένω κάθε χρόνο με λαχτάρα το καλοκαίρι γιατί μου αρέσει πολύ να βρίσκομαι στη θάλασσα ή ακόμη και στο βουνό μέσα στη δροσιά, ενώ στην πόλη υπάρχει αφόρητος καύσωνας.

Φέτος μάλιστα θα ταξιδέψω στην Κύπρο, όπου εκεί θα βρω τα ξαδέρφια μου, θα παίζω μαζί τους παιχνίδια στη θάλασσα, θα κολυμπώ κάθε μέρα και το βραδάκι θα πη γαίνουμε βόλτα.

Ανδρούλα Παράσχου

Δ' τάξη

ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΑ ΝΗΣΙΑ

Το καλοκαίρι είναι η πιο όμορφη εποχή του χρόνου. Είναι χαρά Θεού. Τα σχολεία κλείνουν. Τα παιδιά σκορπούν στα βουνά και στα μαγευτικά ακρογιάλια της πατρίδας μας. Ο καυτός ήλιος, με τις μενεξεδένιες ακτίνες του, φωτίζει και ζεσταίνει τη φύση.

Ο ουρανός είναι ασυννέφιαστος, φωτεινός, καταγάλανος. Η γαληνεμένη θάλασσα μας προσκαλεί στη δροσερή αγκαλιά της. Η φύση παρουσιάζει μια λαμπερή και μαγευτική εικόνα. Οτζίτζικας ευτυχισμένος γεμίζει τον αέρα με το μονότονο τραγούδι του. Τα πουλιά πετούν από κλαδί σε κλαδί και στέλνουν μελωδικούς ύμνους στο μεγάλο Δημιουργό.

Άνθρωποι κάθε ηλικίας αφήνουν την πυρωμένη άσφαλτο και τον κουραστικό θόρυβο των πόλεων και τρέχουν κοντά στη μαγεύτρα θάλασσα για να χαρούν λίγη δροσιά και να βρουν ξεκούραση.

Τα μαγευτικά ακρογιάλια και τα όμορφα νησιά της πατρίδας μας γε μίζουν με ξένους τουρίστες.

Τα ελληνικά νησιά είναι ξεχωριστά από τα άλλα νησιά του κόσμου. Η Ελλάδα αν ξεχωρίζει στον τουρισμό είναι για τα αρχαία της μνημεία και τα νησιά της. Τα ελληνικά νησιά ξεχωρίζουν γιατί κρατάνε τις παραδόσεις. Τα περισσότερα από αυτά έχουν παραδοσιακά φτιαγμένα σπίτια από πέτρες και τα έχουν βαμμένα με το χαρακτηριστικό μπλε και άσπρο χρώμα. Εκτός από τις παραδόσεις τα νησιά έχουν και φυσικές ομορφιές, έχουν τοπία που τα βλέπεις μόνο στις ταινίες όπως λέει ο κόσμος. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι οι μεγαλύτεροι σκηνοθέτες ταινιών επιλέγουν τα ελληνικά νησιά για τα γυρίσματα των ταινιών τους.

Επίσης υπάρχουν αρχαία μνημεία και πολλά κτίσματα τα οποία δεν υπάρχουν πουθενά στον κόσμο, όπως η εκκλησία της Εκατοντοπυλιανής στην Πάρο όπου υπάρχουν εκατό διαφορετικοί είσοδοι για την εκκλησία.

Γι' αυτό άλλωστε η Ελλάδα φημίζεται για τα νησιά της. Δεν είναι όμως μόνο αυτά, υπάρχουν πάρα πολλά τα οποία αν αξιοποιηθούν σωστά θα υπάρξει πολλή μεγαλύτερη προσέλευση τουρισμού στη χώρα μας.

ΠΑΡΑΣΧΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ

Δ' ΤΑΞΗ

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ

1. Τα πουλιά τα βάζουμε σε... Κ _ _ _ _ _
2. Νησί... Α _ _ _ _ _
3. Χανόμαστε σ' αυτόν... Λ _ _ _ _ _
4. Λέμε τα κόκαλα και... Ο _ _ _ _ _
5. Ζώα της Αυστραλίας... Κ _ _ _ _ _
6. Την ανεβαίνουμε... Α _ _ _ _ _
7. Γιος του Δαίδαλου... Ι _ _ _ _ _
8. Γυναικείο όνομα... Ρ _ _ _ _ _
9. Πρόδωσε το Χριστό... Ι _ _ _ _ _

Λουκά Φωτεινή

Δ' ΤΑΞΗ

ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ένα κύπελλο.

Μια δεύτερη θέση στον στίβο, με πολύ καλές εμφανίσεις των άλλων μαθητών

Στον τελικό η ομάδα του χάντμπολ.

Κάθε χρόνο γίνονται Σχολικοί Αθλητικοί Αγώνες στο Δημοτικό Στάδιο Δράμας. Φέτος το Σχολείο μας έκανε μια πολύ καλή παρουσία με καλές εμφανίσεις ακόμα και διακρίσεις. Αυτή η παρουσία, το Σάββατο 14/5/2005, ήταν μια από τις καλύτερες του Σχολείου μας.

Στο δρόμο 50 μέτρων αγοριών ο **Πινδώνης Κώστας**, κατέβαλε πολύ μεγάλη προσπάθεια και πήρε την 4^η θέση.

θέση με 4.38μ.

Στο μήκος κοριτσιών συμμετείχε η **Λαγού Μαρία** που τα πήγε πολύ καλά.

Στο μπαλάκι αγοριών ο **Πάππος Άγγελος** κατέκτησε την 6^η θέση.

Και στο μπαλάκι κοριτσιών η **Χαρίσκου Χρύσα**, μετά από πολύ μεγάλη προσπάθεια πήρε την 4^η θέση.

Ακόμη να πούμε ότι η ομάδα μας του Χάντμπολ έχει φτάσει στον τελικό και θα αγωνιστεί με την ομάδα του Βόλακα. Πιστεύουμε ότι και αυτήν, όπως και η ομάδα του ποδοσφαίρου, θα μας φέρει το κύπελλο στο Σχολείο μας.

Στο δρόμο 50 μέτρων κοριτσιών η **Καραβίτση Δήμητρα** πήρε την 6^η θέση.

Στα 1000 μέτρα αγοριών ο **Τριανταφύλλου Γιώργος** πήρε την 5^η θέση.

Η **Χαρίσκου Κατερίνα** αγωνίστηκε επίσης στα 50 μέτρα και πήρε την 5^η θέση.

Στο μήκος Αγοριών είχαμε το μοναδικό μετάλλιο με τον **ΠΙΝΔΩΝΗ ΜΑΚΗ** που πήρε την 2^η

Πινδώνης Μάκης
Τριανταφύλλου Γιώργος

Ο Διευθυντής και το Διδακτικό Προσωπικό του Σχολείου, συγχαίρουν τους μαθητές τους για τις νίκες τους στο στίβο, το ποδόσφαιρο και στο Χάντμπολ και τους εύχονται κι άλλες νίκες και όχι μόνο στα γήπεδα και στο στίβο αλλά και στο στίβο της ζωής τους.

Φέτος το Σχολείο μας πήρε μέρος σε δύο αγώνες αγοριών. Στο ποδόσφαιρο και τη χειροσφαίριση. Στο ποδόσφαιρο η ομάδα είχε καλή εμφάνιση, κερδίζοντας όλους τους αγώνες και παίρνοντας το κύπελλο. Στον πρώτο αγώνα κέρδισε το 2^ο Δημοτικό Δ με σκορ 3-0, το Σχολείο του Αγίου Αθανασίου με σκορ 6-0, στον ημιτελικό τη Φτελιά 1-0 και στον τελικό κατάφερε να κερδίσει το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Δράμας με σκορ 2-0

*Αθλητικοί
Αγώνες
Σχολικού
Πρωταθλή-
ματος
2005*

Το τουρνουά στη χειροσφαίριση άρχισε, αλλά δεν τελείωσε ακόμα. Απομένει να γίνει ο τελικός στον οποίο πηγαίνει και το Σχολείο μας. Στον πρώτο αγώνα η ομάδα μας νίκησε με σκορ 9-2, στο δεύτερο αγώνα νίκησε με 12-2. Όλοι περιμένουμε με αγωνία τον τελικό που θα γίνει με αντίπαλο το Δημοτικό Σχολείο Βόλακα.
Γιώργος Κιουμουρτζής
ΣΤ₂

Η σχολική ομάδα ποδοσφαίρου που κατέκτησε το κύπελλο

ΜΟΥΣΙΚΟΨΥΧΑΓΩΓΙΚΗ-ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Οι μαθητές και οι δάσκαλοι του Δημοτικού Σχολείου σε συνεργασία με το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων διοργανώνουν μουσικοψυχαγωγική-αποχαιρετιστήρια εκδήλωση στον προαύλιο χώρο του Δημοτικού Σχολείου την **Παρασκευή 10 Ιουνίου και ώρα 7:00 μ.μ.** με τη λήξη των μαθημάτων και την αποφοίτηση των μαθητών της ΣΤ' τάξης.

Η εκδήλωση περιλαμβάνει:

Σκετς από τους μαθητές του σχολείου, διεξαγωγή εύθυμων-διασκεδαστικών παιχνιδιών, τραγούδια, χορευτικά και στο τέλος γλέντι με λαϊκή ορχήστρα.

Σε όλη τη διάρκεια της εκδήλωσης θα λειτουργεί έκθεση με έργα από τις δραστηριότητες των μαθητών.

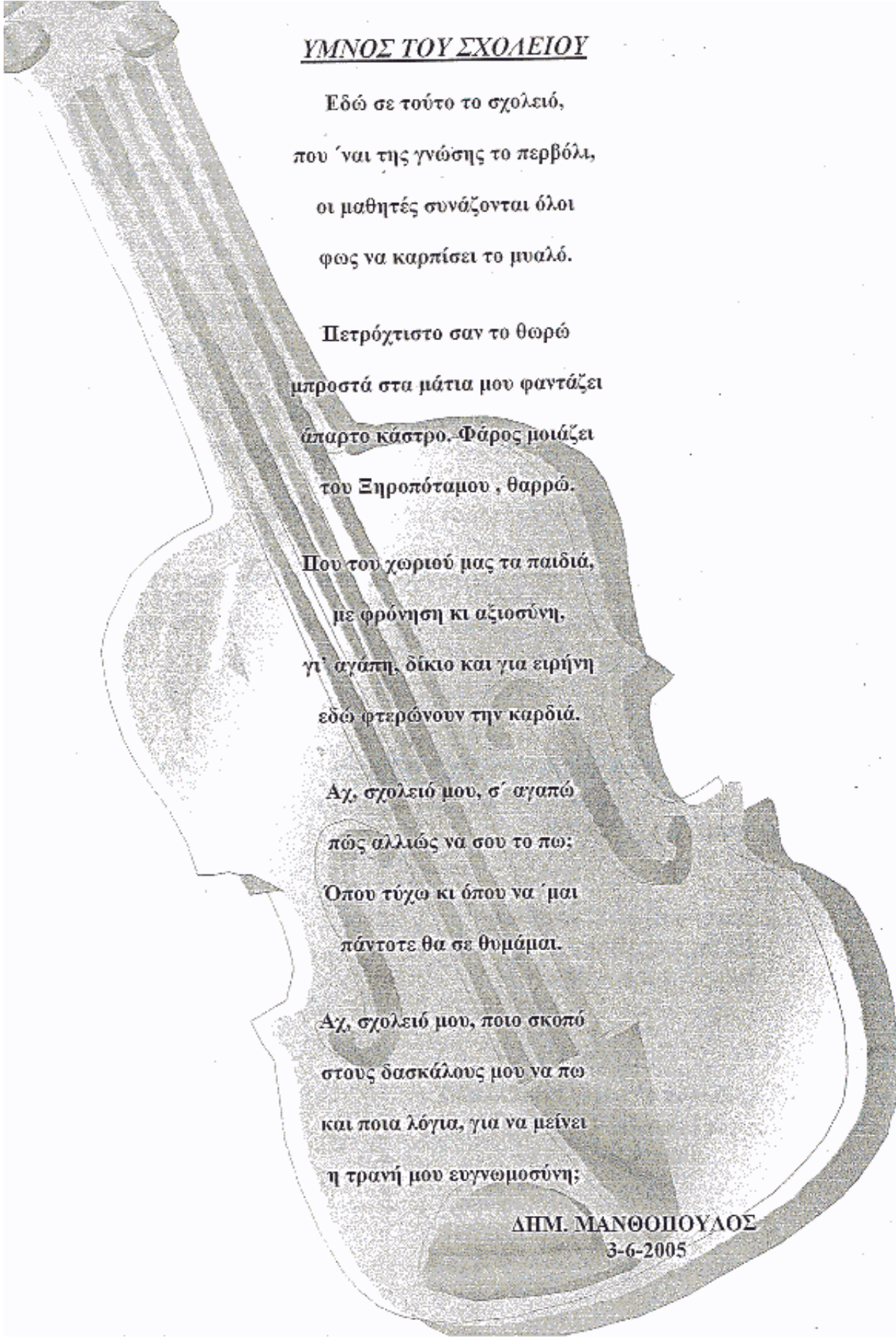
Επίσης στον προαύλιο χώρο του σχολείου θα λειτουργήσει έκθεση βιβλίου.

**Καλεσμένοι όλοι οι κάτοικοι
Ξηροποτάμου
(μικροί και μεγάλοι).**

Ο Σύλλογος Γονέων παράλληλα με την εκδήλωση θα λειτουργήσει ψησταριά.

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Εδώ σε τούτο το σχολειό,
που 'ναι της γνώσης το περβόλι,
οι μαθητές συνάζονται όλοι
φως να καρπίσει το μυαλό.

Πετρόχτιστο σαν το θωρό
μπροστά στα μάτια μου φαντάζει
άπαρτο κάστρο. Φάρος μοιάζει
του Ξηροπόταμου, θαρρώ.

Που του χωριού μας τα παιδιά,
με φρόνηση κι αξιοσύνη,
γι' αγάπη, δίκιο και για ειρήνη
εδώ φτερώνουν την καρδιά.

Αχ, σχολειό μου, σ' αγαπώ
πώς αλλιώς να σου το πω:
Οπου τύχω κι όπου να 'μαι
πάντοτε θα σε θυμάμαι.

Αχ, σχολειό μου, ποιο σκοπό
στους δασκάλους μου να πω
και ποια λόγια, για να μείνει
η τρανή μου ευγνωμοσύνη;

ΔΗΜ. ΜΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

3-6-2005

Αντίο, Δημοτικό!

Γράφουν οι μαθητές της ΣΤ¹ τάξης

Τα έξι χρόνια του Δημοτικού ήταν για μένα μια όμορφη εμπειρία. Έξι χρόνια αυτό το σχολείο ήταν σαν δεύτερο σπίτι μου. Μέσα σ' αυτό το σχολείο έκανα τις πρώτες μου παρτές, έμαθα να γράφω, να διαβάζω. Μέσα σ' αυτό το σχολείο απόκτησα τα πρώτα μου τετράδια και βιβλία, γνώρισα την πρώτη μου δασκάλα.

Σε λίγο καιρό θα πάμε στο Γυμνάσιο. Νοιώθω ταυτόχρονα, χαρά και λύπη. Χαρά γιατί θα γνωρίσω κι άλλα παιδιά, θα κάνω καινούριους φίλους. Λύπη, γιατί σίγουρα εκεί τα μαθήματα θα είναι πιο δύσκολα, κυρίως όμως γιατί αφήνω αυτό το σχολείο στο οποίο πέρασα έξι χρόνια από την ζωή μου!!!

Σεμίνα Χατζοπούλου

Οι εντυπώσεις μου από το σχολείο δε θα έλεγα ότι είναι και οι καλύτερες. Εμένα το σχολείο δε μ' αρέσει, γιατί δεν έχει ένα σωστό γήπεδο ποδοσφαίρου, ενώ πίσω από το σχολείο υπάρχει χώρος και νομίζω ότι ένα μικρό γήπεδο θα χωρούσε εκεί. Εσωτερικά δε μου άρεσε και ιδιαίτερα. Υπάρχουν πράγματα που θα μπορούσαν να βελτιωθούν, π.χ. η σκάλα του παλιού κτιρίου που ανεβάζει στις ΣΤ και Δ τάξεις είναι πολύ λεπτή και αν ανεβούν επάνω πολλά παιδιά μπορεί να σπάσει.

Αυτό που θα θυμάμαι πάντα από το Δημοτικό είναι το ότι έχουμε μια πολύ καλή ομάδα ποδοσφαίρου που φέτος πήρε το κύπελλο, αλλά και η ομάδα του Χαντμπολ που έχει φτάσει στον τελικό και ελπίζω και αυτή να πάρει το κύπελλο.

Στο Γυμνάσιο πιστεύω ότι θα είναι καλύτερα, εκεί θα έχει πολλά παιδιά και έτσι θα κάνω καινούριους φίλους.

Γκαγκάνης Μιχάλης

Όταν ήρθα για πρώτη φορά στο σχολείο μετά από το Νηπιαγωγείο ήμουν γύρω στα έξι. Την πρώτη μέρα κάναμε τον αγιασμό. Τα μεγαλύτερα παιδιά έλεγαν ότι το σχολείο είναι δύσκολο και βαρετό. Αλλά εγώ ήθελα να έρθω στο σχολείο. Το ότι ήταν βαρετό το κατάλαβα στη μέση περίπου της χρονιάς, γι αυτό είχα αρχίσει να περιμένω ανυπόμονα τις διακοπές. Όταν μας έδωσαν τα βιβλία το θεωρούσα αδύνατο να μάθω να γράφω και να διαβάζω. Τότε στην πρώτη τάξη τους έμαθα όλους και έκανα αρκετούς φίλους. Όλοι μας περιμέναμε το διάλειμμα και ανυπομονούσαμε να κάνουμε Γυμναστική.

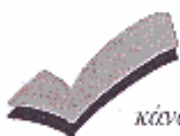
Θυμάμαι πως όλοι θέλαμε να είμαστε στο παλιό κτίριο, το πέτρινο. Νομίζαμε ότι αν κάναμε μάθημα σ' αυτό θα είχαμε μεγαλώσει. Όμως με τον καιρό καταλάβαμε ότι αυτή η σκέψη ήταν λανθασμένη.

Εγώ πάντα ήθελα να έρχονται οι διακοπές, κυρίως των Χριστογέννων και του Πάσχα. Αλλά ήθελα να έρχονται και οι άλλες γιορτές για να παίζουμε σκετς και να λέμε ποιήματα. Όλα αυτά γίνονται στην Πρώτη, Δευτέρα, Τρίτη, ίσως και στην Τετάρτη τάξη, τώρα όμως όλα αυτά μου φαίνονται σαν παραμύθι.

Τώρα θα πάω Γυμνάσιο, όλοι λένε ότι είναι δύσκολο και βαρετό, αλλά εγώ θέλω να πάω.

Γιώργος Τριανταφύλλου.

Από το Δημοτικό Σχολείο δεν έχω ούτε κακές, ούτε καλές εντυπώσεις. Ο χρόνος, έξι χρόνια εδώ στο Σχολείο, μου ήταν βαρετός. Συνέχεια κάναμε τα ίδια. Ερχόμασταν, κάναμε προσευχή, μάθημα, διύλιμα και πάλι μάθημα. Επιτέλους, φτάνουν οι διακοπές και τέρμα σχολείο. Αισθάνομαι σαν ένας αθλητής που τρέχει σε έναν δρόμο και βλέπει συνέχεια τα ίδια και τα ίδια. Αλλά και αυτός ο αθλητής κάποια στιγμή φτάνει στο τέλος! Έτσι και εγώ φτάνω επιτέλους στο τέλος του Δημοτικού Σχολείου.

Το Σχολείο για μένα είναι σαν ένα ποδήλατο, το αγοράζεις, το ζεις και όταν το βαρεθείς το πετάς στην άκρη. Με το που θα αφήσω πίσω μου αυτό το Σχολείο δεν πιστεύω να το ξαναεπισκεφθώ. Αμάν, έκανα για να το βγάλω! Θα ξαναπεράσω από αυτό!

Τώρα φεύγω, και σαν κολυμβητής που έμαθε μπάνιο στα ρηχά (Δημοτικό), πάω να κολυμπήσω σε μεγαλύτερα, βαθύτερα πελάγη (Γυμνάσιο).

Δημήτρης Χαρίσκος

Στην πρώτη τάξη όταν θα άρχιζα το Σχολείο ήμουν πολύ χαρούμενη. Τώρα που το τελειώνω είμαι λυπημένη, γιατί θα χάσω τους δασκάλους και όσους στάθηκαν δίπλα μου όλα αυτά τα χρόνια. Στο γυμνάσιο που θα πάω δεν θα ξέρω κανέναν εκεί, ούτε μαθητές, ούτε καθηγητές. Ελπίζω όμως οι καθηγητές να μην είναι σκληροί.

Στην πρώτη τάξη έμαθα να διαβάζω και να γράφω, αλλά γνώρισα και τις φίλες μου, με τις οποίες είχομαι να μην χαθούμε τώρα που θα πάμε στο Γυμνάσιο. Όταν πήγα στην Τρίτη τάξη, άρχισαν λίγο να δυσκολεύουν τα πράγματα γιατί είχαμε και Ιστορία και Θρησκευτικά. Όμως μετά μου φαινόταν όλα πολύ εύκολα.

Τα έξι χρόνια που πέρασα στο Δημοτικό δεν πρόκειται να τα ξεχάσω ποτέ!!!

Βαρβάρα Δασκάλου

Η πρώτη μου μέρα στο Δημοτικό Σχολείο, μου φαινόταν σαν κάτι το φανταστικό. Θα πήγαινα σε ένα Σχολείο θα καθόμουν σε ένα θρανίο, θα άνοιγα το βιβλίο και θα διάβαζα, θα έγραφα. Φαινόταν όλα τόσο ωραία!

Όταν στο μυαλό μου έρχεται η λέξη Σχολείο, μου έρχονται στα μάτια τα πρόσωπα των συμμαθητών στα Σχολεία που ήμουν και βέβαια οι δάσκαλοί μου. Όλοι οι παραπάνω μου κρατούσαν συντροφιά κάθε μέρα για τέσσερις, πέντε και έξι ώρες.

Στα περισσότερα Σχολεία που φοίτησα, φτάνοντας εκεί, δεν ήξερα κανέναν, αλλά στο τέλος της χρονιάς δάκρυζα που άφηνα πίσω μου τους φίλους μου. Έτσι πριν από τρία χρόνια ήρθα στο Σχολείο του Ξηροποτάμου.

Η Πρώτη τάξη ήταν η αρχή του Δημοτικού, ήταν η ανατολή ενός ήλιου που ανυψώθηκε στις άλλες τάξεις και για μένα έλαμψε περισσότερο την 25^η Μαρτίου της φετινής χρονιάς. Ο ήλιος αυτός σε δεκαπέντε μέρες δίνει αφήνοντας πίσω του γλοκές και πικρές αναμνήσεις.

Ευτυχώς για μένα, στο Σχολείο υπήρξαν ελάχιστες κακές καταστάσεις και οι περισσότερες μου ήταν καλές. Τώρα με τη λήξη της σχολικής χρονιάς ανήκω σε ένα άλλο Σχολείο, ένας άλλος ήλιος ανατέλλει και ελπίζω να 'ναι λαμπρότερος απ' ότι ο προηγούμενος.

Νίκος Στάικογλου.

Στο Δημοτικό Σχολείο άλλοτε πέρναγα ωραία και άλλοτε χάλια. Ωραία πέρναγα όταν κάναμε πλάκες με τον Δημήτρη και τον Κώστα στους άλλους συμμαθητές μας. Τώρα που θα πάω στο

Γυμνάσιο ελπίζω να είναι πιο ευχάριστα, θα γνωρίσω καινούριους ανθρώπους.
Πιστεύω να περάσω καλύτερα από ότι πέρασα στο Δημοτικό Σχολείο.

Νίκος Στοϊμενίδης.

Τα έξι χρόνια του Δημοτικού ήταν πολύ δύσκολα γιατί όλη την εβδομάδα ασχολιόμασταν με τα μαθήματα και γιατί κάθε μέρα σηκωνόμασταν πρωί πρωί για να πάμε στο Σχολείο. Όταν ερχόταν η Παρασκευή φεύγαμε από το Σχολείο, αφήναμε την τσάντα μας και τη μέρα αυτή ξεκουραζόμασταν. Το Σάββατο πιάναμε ξανά δουλειά, δηλαδή κάναμε τα μαθήματά μας, όταν τα τελειώναμε είχαμε ήσυχο το κεφάλι μας. Την Κυριακή πάλι ξεκουραζόμασταν βλέποντας παιδικά στην τηλεόραση.

Ο δάσκαλός μας ήταν πολύ απστηνός όταν κάναμε φασαρία μέσα στην τάξη, ήταν πολύ καλός όταν δεν κάναμε.

Σε αυτά τα έξι χρόνια το πιο ευχάριστο ήταν όταν χτυπούσε το κουδούνι και βγαίναμε διάλειμμα, γιατί μέσα στην τάξη πολλές φορές ήταν βαρετά.

Μ' άρεσε πολύ όταν πήγαμε εκδρομή στον Νέστο και νομίζω θα με άρεσει και η εκδρομή που θα κάνουμε τώρα σε μια κατασκήνωση κοντά στην Καβάλα.

Πιστεύω ότι στο Γυμνάσιο θα είναι πιο δύσκολα, γιατί θα κάνουμε αγγλικά και γερμανικά. Όμως σιγά σιγά θα τα μάθουμε.

Νίκος Κυριακίδης

Έξι χρόνια πριν..... το Δημοτικό αρχίζει.

Ξεκινάς από την αρχή, από το μηδέν, έχοντας πάντα δίπλα σου ένα άτομο να σε βοηθάει και μαζί σου και κάποια άλλα παιδιά, που τα περισσότερα τα γνώρισες τώρα, μέσα στην τάξη και μαζί τους προχωράς μέσα στο άγνωστο με τόσο φιλικό περιβάλλον, το Σχολείο.

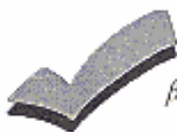
Τα χρόνια πέρασαν. Γνωρίστηκαμε όλοι καλύτερα μεταξύ μας και ερχόμασταν στο Σχολείο με χαρά που για εμάς ήταν το δεύτερό μας σπίτι. Παρόλο τις δυσκολίες που αντιμετώπιζα σε κάποιο μάθημα, το Σχολείο για μένα ήταν πάντα μια χαρά.

Όλοι μας ενχόμασταν να έρθει γρήγορα κάποια γιορτή για να χάσουμε μάθημα. Στις γιορτές υποτίθεται ότι χαίρεσαι, μα λυπάμαι που θα το πω, η ατμόσφαιρα ήταν λίγο μονιτή και βαρετή.

Όταν είμαστε στο Σχολείο έχουμε τους φίλους και τις φίλες μας. Έχουμε τους δασκάλους, που φροντίζουν για τη μόρφωσή μας. Θα ήταν πολύ λυπηρό να τα αφήσουμε όλα αυτά για ένα άλλο άγνωστο μέρος και να ζαναξεκινήσουμε από την αρχή.

Όμως, θα το τολμήσουμε.

Μαρία Λαγού

Τα έξι χρόνια που πέρασα στο Δημοτικό, τα πέρασα σχετικά χάλια. Όλη μέρα διάβασμα, γράψιμο, ορθογραφία, ανάγνωση. Τα γνωστά βασανιστήρια.

Οι μόνες καλές στιγμές που θυμάμαι ήταν όταν έγινα παραστάτης, την 25^η Μαρτίου και διμοιρίτης την 28^η Οκτωβρίου. Αν και τότε υπήρχε κάποιο πρόβλημα με τις γραμμές και τις τριάδες, ο ένας πατούσε τον άλλο και τα κορίτσια με τα αγόρια είχαν απόσταση εκατό μέτρα. Βέβαια υπήρχαν και άλλες τέτοιες στιγμές αλλά δεν τις θυμάμαι.

Το Σχολείο είναι καλό ως κτίριο το μόνο ίσως που χρειάζεται είναι να αλλάξουν οι πόρτες.

Θα ήθελα πολύ το σχολείο να είχε και δάσκαλο μουσικής.

Άγγελος Πάππος

Αυτά τα έξι χρόνια του Δημοτικού ήταν χάλια. Οι μόνες καλές αναμνήσεις από το Δημοτικό θα είναι οι εκδρομές που πήγαμε, ημερήσιες ή όχι. Από τα μαθήματα αυτό που μου άρεσε ήταν η Γυμναστική και χαιρόμουν πάρα πολύ όταν χτυπούσε το κουδούνι για διάλειμμα ή για να σχολιάσουμε. Το διάβασμα μου ήταν πολύ βαρετό, σχετο βασανιστήριο. Αυτό που μου έδωσε μεγάλη χαρά ήταν που η ομάδα ποδοσφαίρου πήρε το κύπελλο.

Μακάρι να περάσουν γρήγορα αυτές οι τελευταίες μέρες και επιτέλους να έρθουν οι διακοπές.

Πιστεύω πως και στο Γυμνάσιο θα είναι χάλια και τα μαθήματα πολύ πιο δύσκολα.

Χρήστος Βλατίτσας

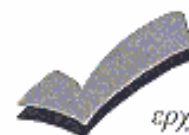

Το Δημοτικό θα είναι σε λίγες μέρες παρελθόν για μένα. Ήταν σαν να ήμουν σε ένα νησί και προσπαθούσα να το διασχίσω, άλλοτε με ευχάριστες και άλλοτε με δυσάρεστες εκπλήξεις. Και τελικά τώρα που φτάνω στο τέλος του έρχεται ένα καράβι και θα με πάρει μακριά από δω, σε άλλα μεγαλύτερα και δυσκολότερα νησιά.

Εμένα πάντως μ' άρεσε το Δημοτικό, θα έχω καλές αναμνήσεις, εξαιρώντας μόνο κάποιες κακές στιγμές. Θυμάμαι όταν ήμουν μικρός στις πρώτες τάξεις, τότε όλα τα παιδιά από τις μεγάλες τάξεις, πρόσεχαν τα μικρά παιδιά σαν αδελφάκια τους. Αναρωτιέμαι, άραγε σήμερα να γίνεται αυτό; Όχι βέβαια, σήμερα τα παιδιά στις μεγάλες τάξεις άλλαξαν. Όλοι νοιάζονται μόνο για τον εαυτό τους και κάνουν μαγκές για να περάσει η ώρα.

Εύχομαι, κάποια στιγμή να γίνουν καλύτερα τα πράγματα να γίνουν όπως παλιά!!!

Μάκης Πινδώνης

Από την πρώτη τάξη κιόλας μου άρεσε το διάλειμμα που βγαίναμε και παίζαμε μπάλα και πολύ περισσότερο χαιρόμουν όταν ερχόταν οι διακοπές του καλοκαιριού και όλα τα παιδιά ήμασταν χαρούμενα.

Στις άλλες τάξεις τα μαθήματα ήταν δύσκολα, το καλό όμως ήταν ότι πηγαίναμε εκδρομές και κάναμε χειροτεχνίες.

Όταν πήγαμε στη Πέμπτη τάξη πήγαμε και στην ωραιότερη αίθουσα του Σχολείου μας, στη αίθουσα των υπολογιστών. Μου άρεσαν οι υπολογιστές. Αλλά όταν κοβόταν το ρεύμα ή έπεφτε ο γενικός διακόπτης, δε μου άρεσε που η μπαταρία έκανε ανά είκοσι δευτερόλεπτα μπιτ! μπιτ...!

Τώρα που θα πάμε στο Γυμνάσιο πιστεύω πως θα είναι πιο δύσκολα.

Κώστας Κιουμουρτζής

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ

Σαν σήμερα θυμάμαι την πρώτη μέρα στο σχολείο. Όταν πρωτοπήγα δεν ήξερα κανέναν εκεί, όμως στην πορεία τούς έμαθα όλους και απέκτησα πολλούς φίλους. Δεν ήταν όμως μόνον αυτό, όσο προχωρούσα οι τάξεις, τα μαθήματα γινόταν όλο και περισσότερα.

Όσπου στην Τρίτη τάξη μπήκαν δύο νέα μαθήματα: η Ιστορία και τα Θρησκευτικά.

Η Τετάρτη τάξη ήταν κάπως ευκολότερη, όμως αργότερα, στην Πέμπτη τάξη μπήκαν δύο καινούρια μαθήματα: η Γεωγραφία και η Φυσική. Τα πράγματα με τη Γεωγραφία δεν ήταν και τόσο καλά, γιατί δε μου άρεσε καθόλου.

Η Έκτη, η τελευταία τάξη, αυτή μου αρέσει, γιατί είχε τα ίδια ακριβώς μαθήματα με πέρσι, ας είναι και πιο δύσκολα.

Τώρα που θα πάω στο γυμνάσιο, εύχομαι η επόμενη έκτη να πάρει το κύπελλο στο ποδόσφαιρο και στο χάντμπολ!

Κωνσταντίνος Δημητριάδης

Στ₂

ΟΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΜΟΥ

Από την πρώτη δημοτικού έχω πολλές αναμνήσεις. Όμως τα χρόνια πέρασαν και τώρα είμαστε πια στο τέλος της σχολικής χρονιάς, στην έκτη τάξη πλέον, με σκοπό να πάμε στο γυμνάσιο.

Έχω πολλές αναμνήσεις από το δημοτικό, αλλά πια να πρωτοθυμηθώ! Θυμάμαι μία μέρα έξω που χιόνιζε, κάποιος κύριος μας άφησε να πάρουμε μπάλες. Μα αυτές που δε θα ξεχάσω ποτέ είναι αυτές που ζω τώρα στην έκτη τάξη. Θα θυμάμαι το κύπελλο που πήραμε στο πρωτάθλημα ποδοσφαίρου και τον τελικό του χάντμπολ στο οποίο προκριθήκαμε.

Επίσης θα θυμάμαι την πρώτη φορά που πήγα στο Διευθυντή του Σχολείου και ήταν φέτος. Ο κύριος Φροντιστής με πήγε εκεί, επειδή πάτησα το χόμα του κήπου.

Τώρα πια θα φύγω ξεχνώντας τα παλιά και ελπίζοντας για το μέλλον που σιγά σιγά πλησιάζει.

Βασίλειος Κούνιος

ΣΤ₂

ΟΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ

Φτάνει στο τέλος και αυτή η χρονιά, για μένα αλλά και για τ' άλλα παιδιά της έκτης τάξης. Με το ξεκίνημα της νέας σχολικής περιόδου δε θα είμαστε στο δημοτικό αλλά στο γυμνάσιο.

Θυμάμαι την πρώτη μέρα που με έφερε η μαμά μου στο σχολείο. Στην αρχή φοβόμουν, αλλά μετά το συνήθισα. Στην αρχή δεν ήξερα να διαβάζω, αλλά μετά, με τη βοήθεια της δασκάλας μου έμαθα.

Οι καλές αναμνήσεις είναι περισσότερες από τις άσχημες. Μία καλή στιγμή ήταν, όταν άκουσα το πρώτο «μπράβο», αλλά και μια άσχημη στιγμή ήταν, όταν η δασκάλα μού ύψωσε τη φωνή της. Ακόμα πολλές καλές αναμνήσεις έχω από τις εκδρομές. Δε θα ξεχάσω ποτέ την εκδρομή στο Θέατρο των Φιλίππων αλλά και στα «Δελφίνια», κατασκήνωση στην Ασπροβάλτα.

Τώρα που θα πάω στο γυμνάσιο, θα είναι μάλλον σαν την πρώτη φορά που πήγα στο δημοτικό.

Για το Δημοτικό μου σχολείο αλλά και για τους συμμαθητές μου εύχομαι τα καλύτερα.

Κώστας Χατζηπάντου

Στ₂

ΟΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΜΟΥ

Σε λίγες μέρες η σχολική χρονιά τελειώνει. Τον Ιούνιο θα φύγουμε από το δημοτικό και το Σεπτέμβριο θα πάμε σε καινούριο σχολείο, το γυμνάσιο.

Θυμάμαι την πρώτη τάξη, που δεν ήξερα να διαβάζω, ούτε να γράφω. Θυμάμαι τις δραστηριότητες που κάναμε και τα παιχνίδια που παίζαμε. Ποτέ δε θα ξεχάσω τις δασκάλες μου και το δάσκαλό μου: την κυρία Μάρθα, την κυρία Ράιδα και τον κύριο Ηλία. Επίσης θα θυμάμαι τους συμμαθητές μου που συνεργαζόμασταν και κάναμε τόσες εργασίες!

Χρύσα Δερμεντζή

ΣΤ₂

ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Θυμάμαι τον καιρό που πρωτοήρθα στο δημοτικό και γνώρισα νέους φίλους. Στην αρχή της σχολικής χρονιάς δυσκολεύτηκα λίγο με τα μαθήματα και ακόμη περισσότερο, στην τρίτη τάξη που προστέθηκαν καινούρια μαθήματα. Σιγά σιγά όμως το ξεπέρασα και το συνήθισα πια. Με φόβιζαν οι μεγαλύτεροι που έλεγαν συνέχεια πως ήταν δύσκολες οι μεγαλύτερες τάξεις και το έλεγαν συνέχεια. Αρχικά τους πίστευα, αλλά δεν ήταν όπως τα έλεγαν. Οι δάσκαλοι ήταν εκείνοι που μας βοήθησαν να προσαρμοστούμε στο δύσκολο περιβάλλον των μεγάλων τάξεων.

Στις μικρές τάξεις ονειρευόμουν πως, όταν μεγάλωνα, θα πήγαινα κι εγώ στη σχολική ομάδα βόλεϊ και θα γινόμουν διάσημη σε όλο το σχολείο. Αυτό έγινε φέτος στους μαθητικούς αγώνες.

Να, πώς πέρασαν τα χρόνια και έφτασα στην έκτη τάξη και τώρα φεύγουμε στο γυμνάσιο.

Αχ! Πώς θα ήθελα να γυρίσω και του χρόνου πίσω και να είμαι συνέχεια εδώ! Τι κρίμα όμως, δεν είναι και τόσο εύκολο!

Χρυσή Χαρίσκου

ΣΤ₂

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ

Τόσα χρόνια στο δημοτικό έχω περάσει αξέχαστες στιγμές που θα μείνουν στη μνήμη μου για πάντα. Πρώτη και καλύτερη χρονιά που έρχεται στο μυαλό μου, είναι η φετινή, επειδή κερδίσαμε το κύπελλο αγοριών στο ποδόσφαιρο. Επίσης θα μου μείνουν στο μυαλό, όλες οι εκδρομές και πιο πολύ η εκδρομή που κάναμε στο Παρνεόστι και μου άρεσε πιο πολύ από όλες. Θα μου μείνουν ακόμα οι μεγάλες εργασίες που κάναμε για το «Αμπέλι», για το «Νερό». Στις εργασίες αυτές κοπιάσανε όλοι οι μαθητές για να βγει ένα καλό αποτέλεσμα. Κι έτσι έγινε, η πιο μεγάλη και η πιο καλή εργασία ήταν το «Αμπέλι» που ήταν σχεδόν διπλάσια σε μέγεθος από τις άλλες και ήταν πλούσια σε θέματα που αφορούσαν το κρασί, το αμπέλι κ. ά.

Γεώργιος Πάνος ΣΤ₂

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Όλα τα χρόνια που πέρασα από το δημοτικό θα μου μείνουν αξέχαστα.

Στην πρώτη τάξη εγώ και οι άλλοι συμμαθητές μου αρχίσαμε φοβισμένα. Μετά τα χρόνια περνούσαν ήσυχα με το διάβασμα. Ωσπου τώρα βρίσκομαι στην έκτη τάξη. Αυτή τη χρονιά θα τη θυμάμαι περισσότερο, γιατί εκτός ότι τα πάμε όλοι καλά σε ότι αφορά τα μαθήματα, αλλά και γιατί με την ομάδα του Σχολείου μας κατακτήσαμε την πρώτη θέση στο ποδόσφαιρο και στο χάντμπολ φτάσαμε στον τελικό.

Θα μου λείπει πολύ το Δημοτικό σχολείο τώρα που θα φύγω. Πάντα όμως θα βρίσκεται μέσα στην καρδιά μου.

Γιάννης Αραμπατζίδης

ΣΤ₂

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Σε όλα μου τα χρόνια στο δημοτικό πέρασα αξέχαστες στιγμές. Μερικές φορές μάλιστα πέρασα πολύ καλά, όπως στις εκδηλώσεις, στις γιορτές με τα σκετς. Όμως αυτό που δε θα ξεχάσω είναι σε μια εκδρομή που πήγαμε στα «Δελφίνια». Χτύπησα πολύ το χέρι μου. Αυτή είναι μια στιγμή που θα την θυμάμαι γι πάντα.

Θα θυμάμαι επίσης την κατάκτηση του κυπέλλου στο ποδόσφαιρο, σε μαθητικούς αγώνες σχολείων. Γενικά στο Δημοτικό πέρασα πολύ καλά.

Η εκδρομή όμως που θα μου μείνει αξέχαστη είναι αυτή που διοργάνωσε το Σχολείο μας στο Παρανέστι. Εκεί ήρθε και ο Αβραμόπουλος. Οι στιγμές από το δημοτικό θα μου μείνουν αξέχαστες.

Νικόλαος Βούλτσιος

ΣΤ₂

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ

Έξι ολόκληρα χρόνια πέρασαν απ' την πρώτη δημοτικού ως την έκτη. Τι δε θυμάται κανείς! Τις υπέροχες ολοήμερες εκδρομές ή τις ημερήσιες, Τις δυσκολίες που είχαμε όλοι οι μαθητές στην πρώτη τάξη,

Τους υπέροχους δασκάλους που πάντα μας βοηθούσαν; Η τώρα στην τελευταία χρονιά που η ομάδα ποδοσφαίρου έκανε περήφανο το Σχολείο μας. Τα χαρούμενα πρόσωπα των δασκάλων μας, όταν ήταν να γίνει η απονομή βραβείων; Όλα αυτά μείνουν χαραγμένα στο μυαλό μου για πάντα.

Αναστασία Λαγού

ΣΤ₂

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ

Πέρασαν αρκετά χρόνια απ' όταν άρχισα το δημοτικό και έχω πολλές αναμνήσεις. Σχεδόν καμιά δε με στενοχωρεί, όταν τις θυμάμαι. Όλες οι αναμνήσεις είναι ωραίες, αλλά οι καλύτερες είναι οι αναμνήσεις από τις εκδρομές που πηγαίναμε είτε αυτές ήταν κοντά, είτε αυτές ήταν μακριά. Τις εκδρομές που δε θα ξεχάσω ποτέ είναι οι ολοήμερες που πηγαίναμε στο τέλος κάθε σχολικής χρονιάς. Αυτές μου άρεσαν, γιατί παίζαμε όλη μέρα!

Κωνσταντίνος Τσιάρας

ΣΤ₂

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ

Ακόμα δεν κατάλαβα πόσο γρήγορα πέρασαν τα έξι χρόνια που φοίτησα στο δημοτικό σχολείο. Όλοι οι δάσκαλοι μού φέρθηκαν άψογα. Δύο αισθήματα κυριαρχούν αυτή τη στιγμή στην καρδιά μου: λύπη γιατί φεύγω από το αγαπημένο μου σχολείο και χαρά γιατί θα γνωρίσω νέους φίλους στο γυμνάσιο.

Γιώργος Κιουμουρτζής

ΣΤ₂

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠ' ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Θυμάμαι όταν ήρθα για πρώτη φορά στο σχολείο για να φοιτήσω. Ήμασταν τα πιο πολλά παιδιά γνωστοί από το νηπιαγωγείο.

Ένιωθα κάπως άβολα μόνο με τους μεγάλους που μας έβλεπαν υποτιμητικά, αλλά δεν ήταν και πρόβλημά μου αυτό.

Ήταν ωραία. Στη δευτέρα τάξη συνήθισα, στην τρίτη τάξη εξουκειώθηκα πολύ με το σχολείο μου.

Είχαμε ξεπαρέψει πια, διεκδικούσαμε, παίζαμε κι εμείς και συμμετείχαμε. Απ' την τετάρτη αρχίσαμε να μεγαλώνουμε, να γινόμαστε κι εμείς λίγο αρχηγοί. Όσοι φτάσαμε στην πέμπτη, στην προτελευταία τάξη του δημοτικού. Τώρα όμως είμαστε στην έκτη και είμαστε οι μεγαλύτεροι εδώ μέσα στην αυλή του σχολείου. Αλλά τώρα πρέπει να φύγουμε, τώρα κοιτάζουμε μπροστά και όχι πίσω. Πάμε στο γυμνάσιο, μεγαλώσαμε πια.

Αλέξανδρος Λουλούδης
ΣΤ₂

Στο παρακάτω κρυπτόλεξο, βρες τις λέξεις: αναμνήσεις, δάσκαλος, καλοκαιρί, διακοπές, σχολείο, γυμνάσιο, μαθητής, μάθημα, διάβασμα, γράψιμο, γράμματα, κουδούνι, διάλειμμα, συμμαθητής

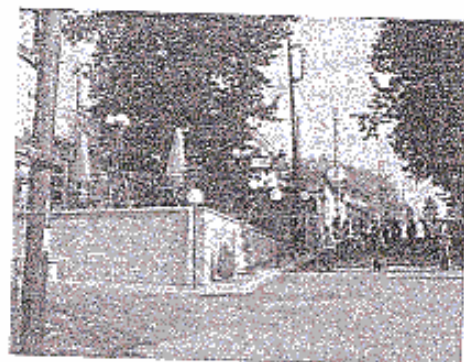
Γεώργιος
Κιουμουρτζής
ΣΤ₂

Γ	Ρ	Α	Ψ	Ι	Μ	Ο	Σ	Θ	Κ	Ο	Π	Ρ	Θ
Ρ	Α	Σ	Π	Ι	Θ	Ζ	Ξ	Π	Δ	Ο	Π	Ρ	Κ
Α	Δ	Υ	Β	Ο	Γ	Η	Μ	Υ	Ι	Σ	Ι	Ι	Ο
Μ	Κ	Μ	Λ	Ν	Ρ	Ε	Λ	Ψ	Α	Ξ	Η	Α	Υ
Μ	Ο	Μ	Μ	Δ	Υ	Σ	Θ	Ι	Λ	Ο	Ν	Β	Δ
Α	Ω	Α	Ν	Α	Μ	Ν	Η	Σ	Ε	Ι	Σ	Α	Ο
Τ	Ω	Θ	Χ	Σ	Α	Α	Τ	Τ	Ι	Λ	Ζ	Σ	Υ
Α	Α	Η	Α	Κ	Θ	Ψ	Η	Γ	Μ	Μ	Γ	Μ	Ν
Ξ	Β	Τ	Ξ	Λ	Η	Β	Σ	Β	Α	Ν	Υ	Α	Ι
Β	Ε	Η	Δ	Λ	Μ	Ψ	Μ	Λ	Δ	Ξ	Μ	Κ	Τα
Α	Ο	Σ	Θ	Ο	Α	Μ	Ξ	Π	Ε	Ν	Ν	Τ	Φ
Ι	Ζ	Φ	Χ	Σ	Χ	Ο	Λ	Ε	Ι	Ο	Λ	Φ	Χ
Δ	Ι	Α	Κ	Ο	Π	Ε	Σ	Ο	Κ	Ρ	Σ	Κ	Χ
Ε	Κ	Α	Λ	Ο	Κ	Α	Ι	Ρ	Ι	Σ	Ι	Ψ	Ξ
Υ	Η	Λ	Υ	Ω	Μ	Ν	Ο	Τ	Ξ	Α	Ο	Μ	Ω

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΠΑΡΑΝΕΣΤΙ

Η εκδρομή στο Παράνεστι ήταν τέλεια. Τη Δευτέρα 16 του Μάη, οι μεγάλες τάξεις του Σχολείου μας, πήγαμε με το τρένο

στο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας στο παρανεστι. Η διαδρομή με το τρένο ήταν υπέροχη

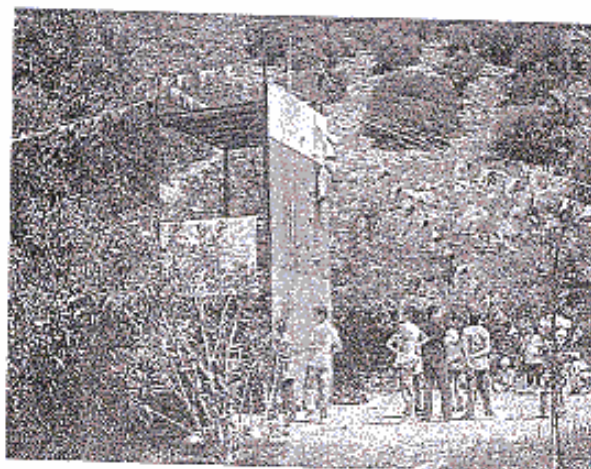
Το Μουσείο ήταν στην άκρη του χωριού και εκεί μέσα βρήκαμε πολλά στοιχεία για το φυσικό περιβάλλον της περιοχής μας. Είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε πολλά πουλιά, ζώα και έντομα στο φυσικό τους χώρο. Το μουσείο ήταν πολύ ενδιαφέρον και διασκεδαστικό, μας είπαν μάλιστα και πως μπορούμε να βρούμε την ηλικία ενός ζωντανού δέντρου.

Στη συνέχεια πήγαμε με το τρένο κοντά στο χωριό Τοξότες, δίπλα στο ποτάμι, όπου εκεί περνούσαμε στην αρχή τέλεια. Εκεί κάναμε αθλήματα όπως τοξοβολία, καγιάκ, αναρρίχηση και ποδηλασία. Δυστυχώς όμως μερικά παιδιά δεν έκαναν κανένα άθλημα, γιατί ήρθε ο Υπουργός Τουρισμού ο Κ. Αβραμόπουλος, που ήθελε να φύγει με το τρένο μας και έτσι έπρεπε να φύγουμε.

Αλλά πάλι η εκδρομή ήταν υπέροχη!!!

ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΡΑΒΙΤΣΗ

Η ΤΡΟΧΑΙΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

Την Παρασκευή 3/6/2005, στην πρώινή προσευχή ο Διευθυντής του Σχολείου, μας ενημέρωσε πως πρόκειται να έρθει η Τροχαία στο Σχολείο μας για να μας μιλήσει για τον Κ.Ο.Κ. (Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας) και πως να προσέχουμε στους δρόμους, είτε σαν πεζοί, είτε σαν οδηγοί (ποδηλάτες).

Γύρω στις δέκα ήρθε στο προαύλιο του Σχολείου μας ένα περιπολικό της Τροχαίας. Κατέβηκαν δύο αστυνομικοί, ένας άνδρας και μια γυναίκα. Αφού μας τους σύστησε ο Διευθυντής και μας είπαν τον λόγο της επίσκεψής τους, καθίσαμε στη σκιά των δέντρων και άρχισαν να μας

μιλούν και να μας συμβουλεύουν.

Αρχικά μας μίλησαν γενικά για την ασφάλειά μας. Την ώρα που μας έλεγαν ότι άτομα χωρίς δίπλωμα είναι επικίνδυνα, εμφανίστηκαν δύο παιδιά του Γυμνασίου τα οποία οδηγούσαν μηχανάκια. Ζωντανό παράδειγμα παράνομων μικρών μοτοσικλετιστών.

Όταν τελειώσαμε μας μοίρασαν βιβλία που μιλούσαν για την ασφάλεια στους δρόμους και τα πρόστιμα που επιβάλλονται στους παραβάτες.

Η Ε' τάξη την ίδια ημέρα οργάνωσε ένα πρόγραμμα κυκλοφοριακής αγωγής.

Πιστεύουμε ότι ο ερχομός της Τροχαίας στο Σχολείο μας ήταν αρκετά σημαντικός.

Νίκος Στάικογλου
Μιχάλης Γκαγκάνης.

Κάποτε μαθητές, σήμερα γονείς.

ΠΡΟΣΟΧΗ:
Το παρακάτω τραγούδι τραγουδιέται μόνο από
μεγάλους,
ΔΕΝ ΙΣΧΥΕΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ.
«Αχ! Πώς περνούν τα χρόνια,
όνειρα γλυκά,
σαν τα χελιδόνια
φεύγουν μακριά ...»